

Må jeg så ikke sige til fru Margrete Auken, at selvfølgelig er der ikke tale om dyrplageri. Det er da ganske givet, og det skal jeg også nærmere redegøre for i min ordførertale. Men fru Margrete Auken er jo altså ikke uvidende om og slet ikke efter at have hørt justitsministerens tale, at der så sent som i 1988 fra så at sige samtlige dyreetiske og tilsvarende råd er vedtagelse om, at det ikke er dyrplageri. Så meget nyt er der altså ikke sket siden 1988. EU har efter årelang behandling af sagen – en meget grundig behandling – så sent som i december 1993 også godkendt, at der ikke er tale om dyrplageri.

Men så synes jeg altså også, at det er væsentligt for mig at nævne, at da der sidst var stor debat her i landet om det i 1950'erne, var det daværende kirke- og kulturminister – jeg kan ikke huske, hvad fru Bodil Koch var på det tidspunkt – Bodil Koch, der satte ind for at give den dispensation. Så selvfølgelig gælder der ikke to slags moral her i landet eller to slags regler. Der gælder kun de regler, som dette hus har vedtaget efter meget grundig gennemgang og undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Bare lige for tydelighedens skyld: Hvis vi vedtager, at det ikke er dyrplageri, så skal alle have lov. Det er såmænd bare det, jeg vil sige.

Vi laver ikke en særregel for nogen. Hvis det danske Folketing slår fast, at det her er o.k., så er det o.k. for alle, ellers kan vi ikke se os selv i øjnene mere.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen heri er jeg da ganske enig med fru Margrete Auken – selvfølgelig. Hvis der findes dispensationsregler og de er gode nok, så må de selvfølgelig kunne benyttes af alle. Det kan der ikke herske tvivl om. Så det er da dejligt, at vi kan mødes på det område.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi har to hensyn i denne sag fra Det Radikale Venstre, og når jeg nævner dem, så skal jeg selvfølgelig tage den ene først, for jeg kan ikke sige samme ting på en gang om to forskellige ting. Men vi har hensynet til dyrene, og vi har også hensynet til de mindretal, trosretninger, som findes i Danmark. Derfor vil vores mål i denne sag være, at vi tager hensyn til dyrene og samtidig tager hensyn til, at disse slagtninger kan finde sted.

Vi mener, at den balance, som skal findes på dette område, har været forsvarlig efter vore hidtidige præmisser at dømme. Vi ser hen til, at den udtalelse, som justitsministeren omtalte i sit meget lange og meget grundige indlæg her fra talerstolen for lidt siden, enten kan bekræfte os i vor hidtidige balance eller fremlægge ny viden. Hvis det er tilfældet, så må vi jo prøve at finde balancen et andet sted.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten ønsker, at dyreværnslovens § 13 om, at den, der afliver dyr, skal sikre, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt, bliver efterlevet. En hurtig aflivning betyder f.eks. at hovedet øjeblikkelig adskilles fra kroppen som ved mange slagtekyllinger. En smertefri aflivning betyder, at en langsom aflivning skal ske under bedøvelse. Denne generelle præcisering vil vi gerne have i dyreværnsloven. Jeg mener imidlertid, at en sådan præcisering ikke skal knyttes til polituelle slagtninger. Det sender et uacceptabelt politisk signal, at vi forfølger fremmede kulturer.

På samme måde accepterer vi jo herhjemme en helt uacceptabel lidelse for dyrene, en lidelse, der er knyttet til den danske kultur at gå på jagt. Her tænker jeg på det enorme antal anskydninger af dyr, der er konstateret i forbindelse med den danske jagtkultur. Det er min holdning, at findes der ikke en løsning på disse anskydninger, så kan resultatet blive, at der også må sættes en stopper for jagt. Det er den konsekvente holdning, vi har til dyrevelfærd, og hvis ikke denne holdning kan støttes af forslagsstillerne, så viser det alt for tydeligt, at det egentlige ærinde for forslaget ikke er at komme dyrenes lidelser til livs, men at jagte de fremmede kulturer.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg er enig med fru Margrete Auken forstået på den måde, at hvis vi får dokumentation for, at f.eks. det at snitte hurtigt er en øjeblikkelig bedøvelse, så kan det f.eks. rubriceres under bedøvelse, men jeg er enig med fru Margrete Auken i, at vi kun skal have ét regelsæt her i landet.

Så må vi se under udvalgsarbejdet og gerne med dokumentation, om der kan være andre måder at bedøve på end dem, vi umiddelbart kender herhjemme med diverse boltpistoler og med CO₂-bedøvelse. Jeg er ikke selv personlig meget for den elektriske bedøvelse, der foregår i forbindelse med de muslimske slagtninger af kyllinger. Det synes jeg er diskutabelt, men den